

væsenet. Medens Embedsmændene altsaa nu kun ville kunne faae Godtgjorelse for omtrent Halvdelen af deres modtagne Breve, saa ville de efter Landpostvæsenets fuldstændige Regulering vistnok komme til at betale for samtlige Breve. Jeg veed heller ikke, hvorvidt man i selve Ministerierne fuldstændig vil kunne frigjøre sig for at tage Hensyn i denne Retning. Det er jo nu ofte saa, at f. Ex. Indenrigsministeren eller Justitsministeren forlanger at faae regelmæssige Oplysninger om et eller andet Forhold, navnlig i Anledning af nye Love, forlanger at faae at vide, hvorledes en Sags Gjennemførelse har stillet sig. Men han vil efter den her foreslaaede Reform maa- skee ikke ganske kunne undgaae at sige til sig selv: Det er det Samme som at paalægge Politieembedsmændene en Skat af f. Ex. 10 Rd., naar Du forlanger den eller den Oplysning. Det maa jo naturligtvis alligevel skee, men der kan altsaa indtræffe Tilfælde, hvor Reformen vil bringe Ubillighed tilstede for Embedsmændene. At det nu ialfald er reent forkeert, naar det, som for Diebliffet, er fore- krevet i Lovforslaget, at Embedsmændene endog skulle være forpligtede til at betale 8 Skilling for alle afsættede Erklæringer og Indberetninger, som de faae, det troer jeg ikke, at man vil kunne nægte, ligesom jeg heller ikke troer, at man kan nægte det Forkeerte i, at de skulle være pligtige til at betale 8 Skilling for alle de Embedsbreve fra dem, som Folk nægte at modtage, hvad der vil blive et ikke ubetydeligt Beløb. I det Hele troer jeg nok, at der vil opstaae, hvad man vel kan kalde en Portofrid imellem Embedsmændene og de Private, en Strid, som ikke godt vil kunne undgaaes, men paa den ene eller anden Maade vil besværliggjøre Forretningerne. Jeg troer derhos ogsaa, at man godt kan berygte, at der, som det allerede er antydet i Betænkningen, let vil kunne uvilke sig en Slags Sportulering med Frimærker. Det vil nemlig let gaae saaledes, at en Privatmand, som har en Sag, der skal passere Autoriteterne, vedlægger denne en tre til fire Frimærker for at sikkre sig imod, at Sagen ikke skal blive forhalet ved at blive liggende, indtil den ved Leilighed kan besørges. Dette

vil vistnok være meget uheldigt, men Udviklingen vil saa meget lettere gaae i den Retning, som det naturligtvis ikke vil være Embedsmændene, men hans Contoirpersonale, som faaer disse Frimærker for at besørge Brevene. Det vil i alle Tilfælde ikke see godt ud.

Den høitærede Minister yttrede, at det var saare let at regulere det hele Forhold. Dette strider nu ganske vist noget imod, hvad der staaer i Motiverne om, at det under de nuværende Forhold er forbundet med Vanskelighed for de forskjellige Statsmyndigheder at kjende Grændserne for den tilstaaede Portofrihed, og at mange Forsendelser derfor gaae frit, som ikke burde gaae frit. Men i ethvert Fald kan jeg ikke forstaae, at der i Virkeligheden i det Hele vil skee nogen videre Forandring og Simplification, fordt man hæver Portofriheden. Lader man den derimod bestaae paa samme Maade som nu, saa ville Finantsministeren og Administrationen have accurat den samme Myndighed som hidtil til at træffe de forskjellige Forholdsregler, der i saa Henseende maatte behøves. At det vil være principrigtigt at hæve Portofriheden, tvivler jeg ikke paa; men der stiller sig som anført efter min Mening saa mange Vanskeligheder iveien derfor, at det forekommer mig meget betænkeligt for Rigsdagen nu at gaae ind paa en Sag, med Hensyn til hvis Consequenter man er fuldstændig i Uvisshed. Der er vel nok, saavel i Motiverne til Lovforslaget som i Udvalgets Betænkning, talt Noget om den Maade, hvorpaa man har tænkt sig i Løbet af de første 2—3 Aar at komme til Rundskab om den virkelige Udgift til Porto for Tjenestebreve, og der er i saa Henseende navnlig nævnt Tjenestefrimærker. Jeg vil imidlertid tillade mig at gjøre opmærksom paa, at man ialfald derved reent har glemt de ankommende Breve, som man dog ikke vil kunne frigjøre ved Tjenestefrimærker. Jeg veed ikke, hvorledes den høitærede Finantsminister har tænkt sig denne Side af Forholdet ordnet, men de omtalte Frimærker kunne dog aabenbart kun bruges til de Breve, som Embedsmændene afsende, og de Hundredtusinder af Otteffillingsbreve, som de modtage fra Private, maa der